

Ахъ. Ахъ. отъ ахъ нагъвалъ заицъ сѣзко
 друго самъ забравъ и изгнано е изъ
 устами, и само единъ братъ помно гла-
 сенъ ахъ възмъздава се в устата твои въ
 всяко мое утѣшденіе въ провѣніа не оу-
 чило се прогнана изъ устами, ахъ!
 ахъ! и пакы не престану ахъ.... тоа ахъ!
 е ста наинъ природенъ в вѣстото ми сводѣ
 оавъ ностю и прогнана влощаство то мое сердце,
 ахъ мимга въ маринго, до тѣкъ е существо-
 ваніе то мое, ще уири маринго. неже
 все бѣлои свѣтъ мой, да сѣдѣлъ на
 предобаніе то мое хладна та прѣсто ма-
 нитски на приближа, помноидѣ прѣдъ
 е приближалъ на драгъ е дѣснада
 моя нона не мѣло стѣвитѣ гребей на уи-
 нался своите мѣди, ѡтворили адо на-
 свѣтнитѣ свои, нора нотова щеса да св-
 свѣтѣтѣ тѣлеснитѣ мой свѣтавъ, нонъ
 та що слѣдъ сиротѣ владѣе, отъ сѣна е
 инѣсто захванала в утробата що катѣ
 сутрина плюкъ на нѣтитѣ глѣнове вѣд-
 преглѣніа моего! ахъ! силнитѣ двурѣніа